

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quis honor Pare[n]tibus debeatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

1. Tim. 1. 17.

ponendus: *Deus vnus, amici plures.* Et si ad comparationem venitur: *Regi saeculorum immortalis, inuisibili, soli Deo honor, & gloria in saecula saeculorum. Amen.*

II.

Egnat. lib. 5.
cap. 4.Fulgos. lib. 5.
cap. 4.

Phil. 2. 8.

Luc. 22. 42.

Luc. 2. 51.

Plin. lib. 7.
cap. 36.Val. Maxim.
lib. 5.Fulgosus loc.
cit.

I. Parentes honoramus amando; reuerentiam internam, & externam exhibendo; obediendo; iuuando & subueniendo. Patrem amauit Cardinalis Grimanus, quem Egnatius refert, pro patre Antonio carceri se se obtulisse. Patri honorem & reuerentiam internam externamque exhibuit Alexius Isaaci Imper. Constantinop. filius: is enim patrem à fratre Imperio oculisque orbati in regnum armis restituit; & quamquam omnes eum Imperatorem salutarent, ipsum tamen hoc nomen cum Imperio in patrem resignauit. Patri obediuit Christus factus obediens usque ad mortem, cui & dixit: *non mea voluntas, sed tua fiat.* Quin & Mariae matri, & Iosepho putatio patri obediebat, quando descendit eum eis, & venit Nazareth: & erat subditus illis. Patrem iuuuit, eique subuenit humilis in plebe, & ideo ignobilis puerpera, qua supplicij causa carceri inclusam matrem, cum impetrasset aditum, à ianitore, semper excussa, ne quid inferret cibi, deprehensa est uerberibus suis alens: qui miraculo matri donata salus filia pietate est, ambaque perpetuis alimentis. & locus ille dea Pietati consecratus est, templo Pietati extructo, in illum carceris sede, ubi nunc Marcelli theatrum est. Idem fecit filia Cimoniae ducis; hæc enim Cimona consimili fortuna affectum, parique custodia traditum, iam ultima senectute, uelut infantem pectori suo admostrum aluit, teste Valerio. Plus fecit homo Toleranus, cuius aurarius faber à Petro primo rege Castilionis, ob falsas suspiciones, ad mortem damnatus erat, tum enim filius amore in patrem singulari, lachrymis, precibusque agere non destitit, ut, seruato patre, ipse pro eo occideretur. Quod assecutus, vitamque amittens, vitam dedit patri à quo acceperat: innocens occisus pro innocente. Videant hinc filij & filiae, qui paternas cationes haud canunt, sed parentes disciplinae amantes odio prosequuntur; rident, irident, despuunt; neque eis obsequuntur; aut succurrunt, sed eis per furta pecuniam, per detractiones bonum nomen, saepe etiam per uenena & aperta parricidia vitam subducunt; videant, inquam, quam uita ipsi indigni sint; quamque longè à Dei precepto recedant, statim enim post DEVM iubentur colere parentes,

parentes, ob similitudinem quam habent cum Deo, ut D. Thomas S. Thomae docet, ab illis enim accipiunt vitam, escam, doctrinam, fidem. opusc. 7^a
 Quia igitur vita est à parentibus, sicut feudum à principibus; si fideles sunt, eius conseruationem, si infideles eius priuationem merentur. Vel ciconias imitemur, quæ parentes, cum senuerunt, plumis suis fouent, humeris gestant; escis nutriunt, ut D. Ambrosius monet. Vno verbo, ita filios constitutos esse oportet, ut nomen antè nostrum, quàm parentis nostri obliuiscamur.

2. Parentibus praeceptores assimilat Philosophus, quibus itidem par reddere non possumus; ita enim ait: *Magistris, dys, & parentibus non potest reddi aequalens*, ubi parentibus magistros praeponit, quia ab illis vitam, ab istis bonam vitam habemus: &c, ut Cicero ait: *Idem erant antiquitus viuendi praeceptores atque dicendi*. Hiñc, ut idem alio loco scribit. *Pædagogus negligendi non sunt, sed quodammodo colendi*. Nam sicut parentes filiorum corpora efficiant, ita praeceptor discipulorum mentes format. Quæ res tantò pretiosior videri solet, quantò homo interior homine est exteriorè præstantior. Lacon quidam pædagogus pueri cura suscepta, cum interrogaretur, quid esset illum docturus? *Efficiam*, inquit, *ut honestis delectetur, turpibus offendatur*. In veteri testamento, quanti fecit magistrum suum Eliam Elisæus, quem sciens raptum iri in celum, deserere noluit, quamuis Elias ei diceret: *Sede hinc, quia Dominus misit me usque in Bethel*. Cui ait Elisæus: *viuit Dominus, & viuit anima tua, quia non derelinquam te*. Atque ita tertio respondit, in exemplum eorum, quibus vel vna hora graue est cum Magistro suo ambulare. Quid dicam de Apostolis, Christum, ut Magistrum suum ac Praeceptorem, venerantibus? eum vbique prædicantibus, & laudantibus? atque pro eius nomine sanguinem & vitam fundentibus? Theodosius Imperator liberis suis virtutis magistrum præficere volens, Arsenio illi, cuius gloria terram sub sole omnem peruagata est, inuento, eos commisit: quibus ille susceptis, cum disciplinam omni praeceptoris, tum liberali educatione, patris illis loco fuit. Imperator enim illius, ne quæ ex Imperij sublimitate conciperet motum, sed illis potius ut seruis uteretur, admonuerat. Tantum verò ut id ille fecerit, abest, ut insigni modestia & moderatione diuersum potius fecerit. Et cum decrepente Theodosius ad eos aliquando venisset, pueros quidem

III.
 Aristot lib. 9°
 Ethic.

Cic. lib. 3. de
 orat.
 Idem in La^o

Plut. in La^o
 con.

4. Reg. 2°

Matth. 26. 18°
 Luc. 22. 11.
 Luc. 5. 5. 8. 24°
 9. 33. 28. 7.
 Nicephor.
 lib. 12. hist.
 Eccl. 6. 23°